

Mens, durf te leven

Door Cheri Pape

Ook al was Maureen Jones praktisch blind, toch was dit kleine elegante vrouwtje van 92 elke dag tegen acht uur in de morgen al netjes aangekleed. Het haar was modieus gekapt en de make-up perfect aangebracht.

Nadat haar man, met wie ze zeventig jaar getrouwd was geweest, was overleden moest Maureen naar een verpleeghuis. Ik kwam met haar mee om haar te helpen een beetje te wennen aan de nieuwe omgeving, en ik werd diep geraakt door wat ik er meemaakte.

Nadat ze al uren had zitten wachten in de hal van het verpleeghuis, glimlachte Maureen vriendelijk toen haar verteld werd dat haar kamer gereed was. Terwijl ze haar rollator naar de lift manoeuvreerde, gaf ik haar een levendige beschrijving van haar kleine kamertje, inclusief de vitrages die voor het raam hingen.

“Geweldig!” zei ze met het enthousiasme van een meisje van acht dat zojuist een jong hondje gekregen had.

“Mevrouw Jones, u heeft de kamer nog niet gezien ... wacht u nog even.”

“Dat maakt helemaal niets uit!” antwoordde ze. “Blijdschap is iets waar je van tevoren toe besluit. Of ik mijn kamer mooi vind of niet hangt niet af van de opstelling van mijn meubeltjes. Het hangt af van mijn instelling. Ik heb allang besloten dat ik mijn kamer

mooi vind. Zo'n besluit maak ik iedere morgen. Die keuze heb ik toch zeker? Ik kan de dag ook in bed doorbrengen en denken aan alle delen van mijn lichaam die niet meer zo goed werken, maar ik kan ook opstaan en dankbaar zijn voor de delen die het nog wel doen. Elke dag is een geschenk en zolang mijn ogen nog open gaan, bereid ik me voor op een nieuwe dag met alle blijde herinneringen die ik heb opgeslagen voor dit gedeelte van mijn leven. Ouderdom is als een bankrekening, je haalt er af wat je hebt opgespaard. Dus, mijn advies aan jou is: "Zet als je nog niet oud bent een heleboel blijdschap op je bankrekening. Dan heb je als je net zo oud bent als ik een vette bankrekening vol met mooie herinneringen."